

[Øllgaard.]

Med de ændringer, der her foreslås gennemført, vil værnescatten andrage et beløb af 210 mill. kr. for skatteårene 1950—51, 1951—52 og 1952—53.

Det radikale venstre har afgivet særlig betænkning om værnescatten og vil antagelig selv motivere sin stilling, og det samme gælder Danmarks retsforbund.

På de tre partiers, venstres, de konservative og socialdemokratiets vegne anbefaler jeg forslaget om en værnescat til vedtagelse med de her foreslåede ændringer.

Forslaget om et forsvarslån har sammenhæng med værnescatten, og partierne har her delt sig på tilsvarende måde. Forslaget anbefales til gennemførelse uændret som foreslået af finansministeren, af regeringspartierne og socialdemokratiet. Det radikale venstre og retsforbundet vil formentlig også herom gøre deres bemærkninger.

Vi kommer så til lovforslaget om bunden opsparing. De fire gamle partier er enige om at anbefale lovforslaget til vedtagelse med følgende ændringer, som der er gjort nærmere rede for i betænkningen.

For det første fremskyndes opkrævningen således, at bunden opsparing for personer pålignes for skatteårene 1950—51 og 1951—52 i stedet for, som det oprindeligt var foreslået, udelukkende for skatteåret 1951—52.

For det andet udskrives opsparingen efter skalaen i regeringsforslagets § 2, idet dog satsen selvfølgelig halveres under hensyn til, at opsparingspligten skal gælde 2 skatteår og ikke som oprindeligt tænkt kun skatteåret 1951—52.

For det tredje skal det opsparingspligtige beløb indsættes på spærrede konti i banker og sparekasser til en rente af 4 pct. p. a. i stedet for som foreslået i lovforslaget at indbetales til statskassen.

For det fjerde skal beløbene være bundet i 8 år i stedet for 10 år.

For det femte skal personer over 65 år være fritaget for opsparing, og når en person, der har foretaget bunden opsparing, fylder 70 år, frigives hans opsparingsbeløb.

For det sjette skal det bundne beløb i formueansættelser ansættes til 80 pct. af det bundne beløb, og det bundne beløb skal ikke medregnes i opgørelsen over en persons formue ved beregning af aldersrente m. v. Der er et spørgsmål, som hænger sammen hermed, og som det vist er rigtigt også at nævne, nemlig at de rentebeløb, der flyder af den bundne opsparing, selvfølgelig skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Endvidere har udvalget sammen med finansministeren drøftet dispensationsbestemmelsen i lovforslaget. Ministeren har erklæret sig enig med udvalget i, at denne også kan bringes til anvendelse i tilfælde, hvor sygdom medfører udgifter — eller indtægtstab — af ekstraordinært tyngende omfang, hvilket udvalget finder fuldt ud berettiget.

Flertallet stiller endvidere ændringsforslag om, at der pålægges aktieselskaber og kooperative virksomheder bunden opsparing for skatteåret 1951—52, for aktieselskabers vedkommende beregnet som 20 pct. af den selskaberne pålignede ordentlige og overordentlige indkomstskat til staten og for kooperative virksomheders vedkommende beregnet som 20 pct. af den ordinære indkomstskat til staten. Det beløb, som her bindes, indbetales til staten i modsætning til det andet, som indbetales til banker og sparekasser, og forrentes med 4 pct. p. a., og da det under udvalgsbehandlingen er fremført, at man indenfor visse foretagender overvejer at oprette investeringsfonds, kan flertallet anbefale, at de bundne beløb kan overføres til sådanne fonds, hvis de oprettes ved lov, og det har ministeren tiltrådt.

Danmarks retsforbund kan ikke stemme for dette lovforslag.

Så er der lovforslaget om merindkomstskat til staten for personer for skatteåret 1951—52 og forslag til lov om tillægsindkomstskat til staten for skatteåret 1951—52 for ikke-forsørgere. Selvom der jo kan siges en hel del vægtige ting både for og imod disse lovforslag, blev resultatet dog, at de mødte en sådan modstand hos partierne i den skikkelse, hvori de forelå, at udvalget tilsidst blev enig med finansministeren om helt at lade forslaget om tillægsindkomstskat for ikke-forsørgere bortfalde, ligesom der blev foretaget sådanne ændringer i lovforslaget om merindkomstskat, at denne skat i virkeligheden ændres til en tillægsindkomstskat for personer for skatteåret 1951—52 med 10 pct. af den personlige indkomstskat til staten. I det således beregnede beløb foreslås fradraget 200 kr., og beløb under 4 kr. bortfalder. Dette fradrag beløb i forbindelse med minimumsbeløbet bevirker, at de laveste skalaindkomster, hvoraf der beregnes tillægsindkomstskat, udgør 14 250 kr. Der er i udvalgets betænkning aftrykt et eksempel, som jeg tillader mig at henviser til.

Flertallet er enig om, at halvdelen af